

Vágoyggjin má ikki sleppast upp á fjall

Oddagrein

VÁGAFÓLK og her serstakliga miðvingar eru í sera ringum skørum í hesum døgum. Og tað hava teir alla grund til. Fyrst gitingarnar og nú boðini um, at virkið í Miðvági skal lata, eru einki minni enn ein vanlukka fyri bygina og oynna alla.

TAD er leiðslan í Fiskavirking og í Framtaksgrunnurin, sum eftir øllum at døma hava mett, at tað loysir seg ikki at hava virkið í Miðvági gangandi. Tað er rætt og slætt ikki økonomiur í tí meira. Hetta er tað vit frætta, men vit frætta so eisini, at júst virkið í Miðvági hevur koyrt væl. Gott hevði tí verið at fingið meira greitt at vita, hvat tað er, sum liggur aftanfyrri avhøvdingina av virkinum. Stjórin í Fiskavirking segði við fjølmiðlarnar í vikuni, at fyrirtøkan kundi ikki reka sosial-politikk.

EFTIR okkara tykki ber ikki til bara at standa og hyggja at, meðan virkið verður stongt og fólkid koyrt til hús. Sjálvandi ber tað ikki til at hava eitt virki gangandi, um eingin fiskur er. Men soleiðis sum vit hava skilt málið, er tað ikki júst trot á fiski, sum er orsøkin, til at virkið má stongja. Heldur man hetta hava nakað við heildar strategiina og -filsofiina hjá Fiskavirking bert at hava kanska eini fyra virki gangandi. Um so er, tá eiga fólkini á plássini at fáa virkið fyrri eina upphædd, sum tey klára at rinda.

Í okkara verð eigur tað almenna í Føroyum at vera við til at seta í gongd og eisini halda lív í vinnuvirksemi, har hetta kann gerast lönandi í longdini. Okkara samfelag er soleiðis háttað, at gongur tú bert út frá profitt og 100% út frá frium marknaðarbúskaps-princippum, tá kvettir tú eisini livæðrina til ein stóran part av Føroyum av. Vit vilja varðveita búpláss uttan fyrri miðsteðarokid og tí mugu vit solidariskt vera við til at halda lív í hesum økjum. Hetta kann m.a. vera gjørt við eini „Sandoyarættan“ fyrri Vágoyinna.

UNDIR øllum umstøðum mugu tað ikki verða lagdar forðingar í vegin fyrri, at kommunur og landið kunnu stuðla virkseminum í eini bygd. Og er tað so, at vit við teimum avtalum, sum eru gjørdar við danir, forða eitt nú kommunum og lokalsamfelagnum at seta pengar í vinnulív, so má hetta broytast. Søg-an endurtekur seg. Vit siggja, hvussu avtalan við danir forðar fyrri eini neyðugar havna-útbygging í Fuglafirði. Tað kann ikki vera nøkur meining í at gera avtalur við danir, sum seta forðingar fyrri hjá tí almenna at skapa tær neyðugar fortreytirnar fyrri einum mennandi vinnulívi.

VIT mugu heldur ikki gloyma, at miðvingar hava skip, sum avreiðir til virkið. Tað er rætt, at tað ber ikki til at hava øll tey gomlu flakavirkini koyrandi. Men tað ber heldur ikki til at geva friu marknaðarmekanismum so fritt spæl, at hetta førir til avtoftin av einum stórum parti av landinum. Hvat tú enn velur at halda er rætt og best, so er tann uppbyggjandi dialogurin tað allar týðningarmesta.

Sosialurin

Lesarabrøv

Oljuvinnan í Føroyum

Tað hevur hesi seinastu nógvu árin verið nóg skriva, tala um eina komandi oljuvinnu í Føroyum.

Tað hevur verið skipað fyri nógvum fundum, og skeiðvirksemi, heima og uttanlands, seinastu árin.

Tað er ongantíð gjørt nóg greitt hvat vit føroyingar kunna fáa burtúrur eini komandi oljuvinnu í Føroyum. Tað sær ikki út til at forrættis- hndils-, vinnulívi, idnaðurin, tænastuvirkini, eru nóg væl fyrrreikaði til oljuvinnuna í Føroyum. Tað er eingin sum helst meining í at føroyingar innan okkara oljufyrising

bjóða øðrum at kappast við okkum, at veita oljufyrir-tøknunum tænastur. Tað kann vera funnist at, at fólk innan nógvar fyrirtøkur og stovnar sum einki hava við eina oljuvinnu í Føroyum at gera hava tikið lut í fundar- og skeiðvirksemi.

Tað hevði verið í dag meira sømligt at hesi røktu sítt dagliga arbeiði/starv-tænastur, innan ta almenna, landið, kommunur, ríkið, privata og fingið tað at virka betri.

Tað er ikki minst galdandi myndugleikar og valdir kring landið, t.v.s. lands og kommunal politikarar innan

løgting og landsstýri, bý- og bygðarð. Tað er ikki minst galdandi øll onnur ið dagliga húklu um arbeiðsgevarar, fakfelagsleiðarar og autoritetirnar, at hesi blivu avdúkaði sum samfelags-snúlutar. Tað líkist heldur ikki nøkrum at skúlarnir eru við at undirgrava forrættis-, handils-, vinnulívið, idnaðin tænastuvirkini kring landið, á útbývgj-arøkinum ið ein kann koma aftur til.

Tað skuldi eisini kunna latið seg gjørt at fingið eitt oljureinsiverk í Føroyum eins og í Hetlandi, so tað kundi verið føroyingar ið

komu at reinsa oljuna við atliti til oljuvinnuna í Føroyum.

Tað verður neyðugt at fáa samskipa okkara vaktar- og hjargingartænastu, sum skal útbýggjast, samsvarandi øðrum londum sum hava samstarv við oljuvinnuna.

Tað skal vera gjøgnum miðvíst fundar og skeiðvirksemi og venjing sum skal fyrrreika føroyingar við atliti til vanlukkur á sjógvi og á landi um allar Føroyar.

Hans Birgir Hansen

Viðmerking

Pressan dømir

Leygarkvöldið tann 11. oktober varð í Føroya rætti ein maður varðhaldsfongslaður sum skuldsettur fyrri við harðskapi at hava forvaltt at ein kona doyði. Maðurin noktaði seg sekan.

Løgreglan ger nú nærri kanningar fyrri at finna fram til, hvat veruliga er farið fram og kanna um nóg góð prógv eru til at fútin kann meta at grundarlag er undir at reisa ákæru.

Hereftir eru hesir møgu-leikar:

1. Løgreglan finnur ikki nóg

góð prógv til at ákæra kann reiasast. Skuldsetingin verður tá slept.

2. Fútin heldur at prógvini eru nóg góð til at ákæra kann reiasast. Ákæra verður tá reist og tað verður tá rættur, sum skal taka støðu til, um maðurin er sekur.

Soleiðis sum málið nú liggur fyrri vita vit og eiga vit bert at vita, at løgreglan heldur seg hava grund til at skuldseta mannin og rætturin meinar tað sama. Men um henda skuldseting heldur í longdini, tað vita vit

einki um, og so leingi rætturin ikki hevur dømt mannin sekan, skal hann roknaast sum ósekur.

Men í tíðindunum á mid-degi týsdagin 14. oktober dømdi Útvarp Føroya mannin sekan við at siga, at ein kona var deyð av løstum hon fekk, tá ein maður framdi harðskap ímóti henni. Eg ringdi til út-varpið og gjørdi vart við hetta og helt at tað hevði sœmt seg, at teir rættaðu feilun. Í endanum á tíðindunum varð rætt sagt frá,

men eingin rættleiðing kom sum segði at skeivt var sagt frá fyrru ferð.

Í yvirskrift í Sosialinum 16. oktober verður maðurin aftur dømdur soleiðis: »Kona doyði orsakað av harðskapi«.

Í okkara rættarskipan er tað so, at eingin skal roknaast sekur so leingi hann ikki er dømdur, og eg vil tí, bæði sum verji hjá skuldsetta og sum borgari, mótmæla at tílík tíðindi verða borið.

Kári Dalsgaard Petersen

Lesarabrøv

Ret skal være ret

Vilhelm Johannesen siger i Sosialen nr. 195, at bolden, i forholdet Danmark-Færøerne, ligger i Danmark og spørger om, hvornår vi kan forvente danskernes udspil. Det kan vi nok først, når Danmark får en ny regering, hr. Johannesen og burde ud-

trykkes: det dårlige forhold mellem Danmark og Færøerne ikke rettelig lyde: det dårlige forhold mellem Det danske Socialdemokrati og Færøerne.

Aksel Krogh,
Tórshavn

Tøkk

Hjartaliga takki eg øllum, sum við gávum, blómum, telegrammum og á annan hátt gleddu meg á 70 ára degnum.

Ein stór tøkk til tykkum, sum stákaðust og gjørdu mær dagin so minnisríkan.

Heilsan,

Gunlaif Vestergaard

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, ið sýndu okkum samkenslu og hjálpssemi, tá ið kær maður, sonur, svig-arsonur, beiggi, svágur, mammubeiggi og gubbi okkara

JOHNHARD VANG
ættaður úr Hvalba
bústandi í Tórshavn

lá sjúkur, doyði og varð jarðaður. Takk til tykkum á B8 og kardiologisk ambulatorium fyrri hjálpssemi og umsorgan tit høvdu fyrri honum. Takk til prest Andreas Andreassen fyrri góð og troystarrík orð í kapellinum og í kirkjuni.

Hjartans tøkk fyrri alla hjálpt tit veitt okkum. Takk fyrri blómur, kransar, telegramm og peningagávur.

Takk til berarar og sangarar og tykkum mongum, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað. Takk øll somul.

Familjunnar vegna
Jóngerð